

Ministerie van Justitie

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20017
2500 EA DEN HAAG

**Directoraat-Generaal
Wetgeving, Internationale
Aangelegenheden en
Vreemdelingenzaken**
Directie Migratiebeleid
Juridische en Algemene Zaken

Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.justitie.nl

T 070 370 74 97
F 070 370 79 87

Datum 24 februari 2010
Onderwerp Beantwoording vragen over de gevolgde asielprocedure in zaken waar minderjarige personen bij betrokken zijn

Ons kenmerk
5642158/10

Uw kenmerk
145.258.u/GJH/KvD/eos

In antwoord op uw brief van 28 januari 2010 deel ik u mede dat ik de schriftelijke vragen van het lid Yildirim (fractie Yildirim) van uw Kamer over de gevolgde asielprocedure in zaken waar minderjarige personen bij betrokken zijn, ingezonden 28 januari 2010, met kenmerk 145.258.u/GJH/KvD/eos, beantwoord zoals aangegeven in de bijlage bij deze brief.

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Gelet op de privacy-gevoelige aspecten van de beantwoording verzoek ik u deze enkel ter vertrouwelijke inzage voor de leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal te leggen.

De Minister van Justitie,

Antwoorden van de Minister van Justitie op vragen van het lid Yildirim (fractie Yildirim) over de gevolgde asielprocedure in zaken waar minderjarige personen bij betrokken zijn (ingezonden 28 januari 2010)

Directoraat-Generaal
Wetgeving, Internationale
Aangelegenheden en
Vreemdelingenzaken
Directie Migratiebeleid
Juridische en Algemene
Zaken

Vraag 1

Bent u bekend met de afwikkeling van twee asielprocedures inzake de heer P.K.¹, die op 15 jarige leeftijd naar Nederland is gekomen, geen directe familie in het land van herkomst meer heeft om naar terug te keren, in Nederland lid is geworden van een gezin in Zwolle, maatschappelijk actief is als jeugdtrainer en een beroepsopleiding volgt, en inzake de heer A.A.², die van de rechter zijn dochter toegewezen heeft gekregen, omdat moeder geen garanties kan bieden dat de dochter niet wordt misbruikt en mishandeld door haar verslaafde vriend, die overigens in totaal vier kinderen verzorgt en nu -alleen!- het land moet verlaten? Hoe moet het nu verder met de kinderen?

Datum
24 februari 2010
Ons kenmerk
5642158/10

Antwoord

Ja, ik ben bekend met beide zaken.

Inzake de heer P.K. kan ik u meedelen dat ik recentelijk op verzoek van het gastgezin van de heer P.K. en tevens op verzoek van de burgemeester van de Gemeente Zwolle, zijn dossier opnieuw heb bekeken. Ik heb hierbij geconstateerd dat de beslissingen op beide asielaanvragen zorgvuldig en op juiste gronden zijn genomen. Ik ben mij ervan bewust dat de negatieve beslissing op de asielaanvraag van de heer P.K. ingrijpend voor hem is. In de omstandigheden die u aandraagt, zie ik echter geen aanleiding om af te wijken van het vigerende beleid ten aanzien van uitgeprocedeerde asielzoekers.

Inzake de heer A.A. kan ik u het volgende meedelen.

Ten aanzien van de heer A.A. is bij besluit van 2 mei 2001 artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag (Vv) toegepast op grond van zijn gedragingen als bedoeld in genoemd artikel in zijn land van herkomst. Bij dit besluit is de heer A.A. reeds aangezegd Nederland te verlaten. De toepassing van artikel 1F Vv staat in rechte vast. Op grond van deze toepassing komt de heer A.A. niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning. Na dit besluit heeft de heer A.A. nog enkele vreemdelingrechtelijke verblijfsprocedures doorlopen zonder dat dit tot een vergunning heeft geleid. Laatstelijk is het dossier van de heer A.A. beoordeeld in het kader van een verzoek in oktober 2008 om een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'conform beschikking Staatssecretaris'. De heer A.A. heeft, na afwijzing van het verzoek bij besluit van 10 december 2008, zijn op 1 april 2009 ingestelde beroep in oktober 2009 ingetrokken. In januari jl. heeft de heer A.A. verzocht om opschorting van het vertrek op medische gronden op basis van artikel 64 Vw. Dit verzoek is voorsnog niet inhoudelijk in behandeling genomen in afwachting van nog ontbrekende documenten.

Daarnaast blijkt uit het dossier dat de heer A.A. twee kinderen heeft. Zij zijn in Nederland geboren. De twee kinderen is een verblijfsvergunning verleend in het

¹ dossiernummer: 07/39667

² dossiernummer: 2550004952

kader van de Regeling afwikkeling nalatenschap oude Vreemdelingenwet. Uit het IND-dossier blijkt voorts dat de kinderrechter de kinderen sinds 2007 onder toezicht van jeugdzorg heeft gesteld. Bij besluit van maart 2009 is de ondertoezichtstelling nogmaals met een jaar verlengd.

**Directoraat-Generaal
Wetgeving, Internationale
Aangelegenheden en
Vreemdelingenzaken**
Directie Migratiebeleid
Juridische en Algemene
Zaken

Vraag 2

Hoe beoordeelt u, als politiek verantwoordelijke ambtsdrager, de situatie? Graag uw reactie over zowel P.K., die als minderjarige toestemming heeft gekregen tot verblijf en nu jaren later op een volwassen leeftijd Nederland moet verlaten, als over de heer A.A., die na een jarenlang verblijf in Nederland te horen krijgt dat hij Nederland alleen moet verlaten en hierbij zijn kleine kinderen moet achterlaten, terwijl zijn kinderen hem door de rechter zijn toegewezen.

Datum
24 februari 2010
Ons kenmerk
5642158/10

Antwoord

Zowel de heer P.K. als de heer A.A. is na de afwijzende beslissing op de asielaanvraag gewezen op de plicht om Nederland te verlaten. Ik hecht eraan te melden dat zowel de heer P.K. als de heer A.A. nooit in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning in Nederland. De heer P.K. heeft vanwege zijn minderjarigheid slechts recht gehad op opvang in Nederland.

Vraag 3

Hanteert de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) algemeen geldende richtlijnen voor het verlenen van verblijf in Nederland op basis van humanitaire gronden? Zo niet, wat zijn dan wel voor uw ministerie de belangrijke urgentieafwegingen om in aanmerking te komen voor een verblijf op basis van humanitaire gronden?

Antwoord

Het Nederlandse asielbeleid kent een nationale bepaling die ruimte biedt om op grond van klemmende redenen van humanitaire aard een verblijfsvergunning te verlenen (artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000). Deze gronden dienen verband te houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst.

Ook het reguliere vreemdelingenbeleid biedt ruimte om rekening te houden met humanitaire omstandigheden. In dit verband zijn er geen algemeen geldende richtlijnen noch belangrijke urgentieafwegingen. Dergelijke omstandigheden kunnen worden meegewogen bij de beoordeling of iemand in aanmerking komt voor een beslissing op grond van mijn discretionaire bevoegdheid. Een hiertoe strekkende aanvraag van betrokkene is – zoals aangegeven in het antwoord bij vraag 2 – afgewezen. Vergunningverlening wegens humanitaire omstandigheden is dan ook in geen van beide procedures aan de orde.

Uit het beleid betreffende de toepassing van artikel 1F Vv volgt dat het in het belang van de Nederlandse Staat is dat er geen verblijfsvergunning wordt verleend aan personen op wie artikel 1F Vv van toepassing is. Dit impliceert tevens dat ook niet op basis van humanitaire gronden een verblijfsvergunning

wordt verleend aan een vreemdeling ten aanzien van wie artikel 1F Vv is toegepast.

Van dit uitgangspunt hoeft, gelet op uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 2 juni 2004³, enkel te worden afgeweken indien artikel 3 EVRM zich duurzaam verzet tegen uitzetting naar het land van herkomst en het onthouden van een vergunning aan die vreemdeling, gelet op zijn uitzonderlijke situatie, disproportioneel is. Dit uitgangspunt is opgenomen in het vreemdelingenbeleid (Vc C4/3.11.3.4).

Vraag 4

Bent u het met mij eens dat deze twee personen, gezien hun goed geïntegreerde positie in de Nederlandse samenleving en het feit dat hun gedwongen vertrek een mensonwaardige situatie zal veroorzaken, in aanmerking moeten komen voor een verblijf op humanitaire gronden in Nederland?

Antwoord

Mij is niet gebleken dat het vertrek van de heer P.K. uit Nederland zou leiden tot een onmenselijke situatie. Ik zie derhalve geen aanleiding om het eerder genomen besluit te herzien.

In de zaak van de heer A.A. is niet gebleken dat artikel 3 EVRM aan uitzetting in de weg staat. Gelet op het geldende beleid bestaat er, ondanks de omschreven situatie van de heer A.A., geen aanleiding om hem in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning.

Vraag 5

Het feit dat minderjarige asielzoekers na een lang verblijf in Nederland vaak bij het bereiken van de volwassen leeftijd het land moeten verlaten, veroorzaakt grote persoonlijke en maatschappelijke problemen. Heeft u overwogen om de wet wat dat betreft aan te passen? Zodat de minderjarigen, voordat zij de volwassen leeftijd hebben bereikt en kunnen aantonen dat zij in die tijd opeenvolgend vijf jaar of langer hun jeugd in Nederland hebben doorgebracht, kunnen rekenen op een werk- en verblijfsvergunning in Nederland?

Vraag 6

Kan wat betreft het verblijf van minderjarigen in Nederland spoedig een voorstel tot aanpassing van de wet tegemoet worden gezien?

Antwoord vragen 5 en 6

Op dit moment kunnen alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's) die drie jaar rechtmatig in Nederland hebben verbleven op basis van de bijzondere verblijfsvergunning voor amv's in aanmerking komen voor voortgezet verblijf. Indien niet aan de voorwaarden voor voortgezet verblijf wordt voldaan, bestaat de mogelijkheid om op grond van bijzondere individuele omstandigheden alsnog voortgezet verblijf toe te staan.

**Directoraat-Generaal
Wetgeving, Internationale
Aangelegenheden en
Vreemdelingenzaken**

Directie Migratiebeleid
Juridische en Algemene
Zaken

Datum
24 februari 2010

Ons kenmerk
5642158/10

³ Raad van State, 02 juni 2007, LJN: AP2043 (JV 2004/279) en LJN: AP2055.

Op 11 december jl. heb ik, mede namens de Ministers van Justitie en voor Jeugd en Gezin, de Tweede Kamer een beleidsnotitie gestuurd⁴ inzake de herijking van het beleid voor (alleenstaande) minderjarige vreemdelingen. Hierin heb ik onder meer uiteengezet dat kinderen als kwetsbare groep gebaat zijn bij een spoedige en zorgvuldige beslissing met betrekking tot hun verblijfsrecht in Nederland en snelle terugkeer indien er geen verblijf wordt verleend. Ik heb diverse beleidsmaatregelen aangekondigd. De huidige amv-vergunning komt te vervallen. Voor amv's die op jonge leeftijd uitgeprocedeerd raken en buiten hun schuld niet kunnen terugkeren naar hun land van herkomst, is er een vangnet gecreëerd in de vorm van een – herziene – buitenschuldvergunning voor amv's. Indien op deze grond verblijf wordt verleend aan amv's, zal dit ook daadwerkelijk perspectief bieden op verblijf in Nederland en zal deze vergunning slechts op zeer bijzondere voorwaarden kunnen worden ingetrokken. Ik verwijs u naar deze brief voor meer gedetailleerde informatie over de beleidsvoornemens.

Een wetswijziging is naar aanleiding van deze maatregelen niet nodig, wel zullen het Vreemdelingenbesluit en de lagere regelgeving worden aangepast.

Vraag 7

Is het waar dat de regering zich inspant om gezinsverscheuring te voorkomen bij uitvoering van de wet? En hoe verhoudt zich dat in de situatie van deze hierboven aangegeven personen?

Antwoord

Artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens bepaalt dat een ieder recht heeft op respect voor zijn familie- en gezinsleven. Aan deze rechtsstreeks werkende internationale verdragsbepaling is ook in de procedure van betrokkene getoetst. Dit artikel strekt niet zo ver dat onder elke omstandigheid ieder gezinslid in Nederland verblijfsrecht krijgt.

In de zaak van P.K. is niet gebleken dat artikel 8 EVRM zou zijn geschonden.

Hoewel binnen het terugkeerbeleid het uitgangspunt is dat wordt getracht te voorkomen dat gezinnen worden gescheiden, zal gescheiden uitzetting wel aan de orde kunnen zijn wanneer sprake is van contra-indicaties in het kader van de openbare orde. De wettelijke vertrekplicht van de vreemdelingen staat te allen tijde voorop. Als aan deze vertrekplicht door de vreemdelingen geen gevolg wordt gegeven, zal gedwongen uitzetting aan de orde zijn.

In het geval van een vreemdeling aan wie artikel 1F Vv is tegengeworpen, zoals in onderhavige zaak van de heer A.A., weegt het belang van de openbare orde zwaarder dan het belang van het gezinsleven. In het algemeen geldt derhalve dat de belangenafweging in het kader van artikel 8 EVRM in beginsel niet zal leiden tot rechtmatig verblijf van de vreemdelingen aan wie artikel 1F Vv is tegengeworpen.

**Directoraat-Generaal
Wetgeving, Internationale
Aangelegenheden en
Vreemdelingenzaken**

Directie Migratiebeleid
Juridische en Algemene
Zaken

Datum
24 februari 2010

Ons kenmerk
5642158/10

⁴ Kamerstukken II, 2009/10, 27062, nr. 64